Walt Disney's

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

No. 3 19 JAN. 1963
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Ook in Duckstad wordt het steeds drukker met het verkeer. Iedere dag komen er nieuwe auto's en bromfietsen bij en daardoor komt er ook meer lawaai. Het vreemde is, dat die herrie je opeens gaat opvallen. Willie Wortel had dat ook.

Op een morgen werd hij wekker en toen hij op zijn wekker keek, zag hij, dat het pas 5 uur was. Natuurlijk was dat wel een beetje vroeg en Willie draaide zich op zijn andere zij, om nog heerlijk een poosje te slapen. Maar net toen hij zich aan het omkeren was, klonk er een oorverdovend lawaai. En Willie besefte meteen, dat hij daardoor ook wakker geworden was. „Wie zou er zo'n herrie maken?" vroeg hij zich af. Hij schoof zijn raam omhoog en keek naar buiten. En toen zag hij, wat er aan de hand was. Bij de melkfabriek warden bussen met melk op grote auto's geladen. „Waarom kunnen ze dat niet een beetje zachter doen?" bromde Willie. „Ik heb m'n nachtrust toch nodig!" Hij kroop maar weer onder de dekens en probeerde in slaap te vallen. Hoe hij ook draaide, het ging niet. Inmiddels werd het ook drukker op straat en toen kwam er van slapen helemaal niets meer. „Dat overkomt me niet meer, voortaan móet ik blijven slapen en ik ga iets uitvinden, waardoor dat kan," besloot Willie. De hele dag werkte hij en 's avonds was de geluidopslorper klaar. Het was een soort scherm en Willie zette dat om zijn bed. Tevreden ging hij slapen. En je hoor, Willie sliep de volgende morgen door al het lawaai heen. Maar toen de bel ging, hoorde hij dat ook niet.... Voor de deur stond Goofy. Hij belde en hij belde, maar er werd niet open gedaan. Omdat hij wist, dat Willie thuis was, rende hij naar Mickey's huis. „Kom gauw mee, Mickey, er is vast iets gebeurd met Willie, want hij doet niet open." Samen braken ze het slot open en ze vonden Willie slapend achter zijn geluidopslorper. En nu staat zijn uitvinding afgedankt bij de vuilnisbak....

Oom Donald

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 3

Van buiten naar binnen invullen:

1. een smal riviertje heet ....
2. 3 en 5 is ....
3. als iemand vraagt hoe je heet, noem je je ....
4. niet hier, maar ....
5. van de zomer gaan we weer op ....
6. honderd jaar is een ....
7. het honderdste deel van een gulden is een ....
8. de windstreek tegenover west is ....
9. je kunt naar buiten kijken door het ....
10. de bakker kneedt het ....
11. een geluid dat teruggekaatst wordt heet ....
12. ik gaf hem altijd goed ....

Heb je de juiste woorden ingevuld, dan lees je in de gele bokjes, in de rondte van 1 t/m 12 gaande, de naam van iets dat allerlei klanken kan weergeven. Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die vóór

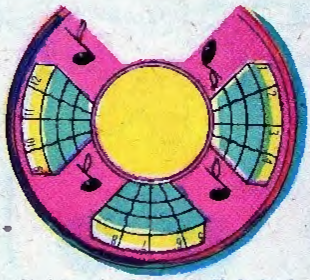

24 januari, als je in Nederland woont aan **Donald Duck**, Postbus 792, A'dam en als je in België woont aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Zet naam en adres op de kaart en in de linkerbovenhoek „Prijsvraag nr. 3".

* PRIJZEN *

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: een vierkleurenbalpuntpen; derde prijs: tien tafeltennisspelen; vierde prijs: 20 doosjes Donald Duck postpapier.

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen van de wekelijkse prijswinnaars van Donald Duck nr. 48:

1e prijs: horloge: H. Zweers, **Terwolde.** 2e prijs: vierkleurenbalpuntpen: M. Steultjens, **Reusel.** 3e prijs: tafeltennisspel: A. Otten, **Borger;** P. v. Zundert, **Genk-België;** J. en A. Tyin, **Post Tuitjehorn;** H. Hergt, **Ratterdam;** Marie-Louise v. Driel, **Dordrecht;** W. v. d. Maas, **Goes;** P. v. Dessel, **Halstereu;** C. Boes, **Marken;** R. Hardeman, **Nijmegen;** Freerk v. d. Wolde, **Hellum.** 4e prijs. „Donald Duck" postpapier: T. v. Beek, **Den Haag;** M. Zijp, **Oterleek;** H. Leenders, **Heusden, België;** M. Barentsen, **Oost-Souburg;** H. Heverdings, **Zuidlaren;** S. Snieder, **Amsterdam-W;** J. Ensink, **Hengelo;** L. Gabeler, **Austerlitz;** H. Hoenderbos, **Santpoort;** G. Wolfs, **Heerlen;** H. Postma, **Zutfen;** L. v. Es, **Nistelrode;** D. v. d. Brink, **Otterlo;** D. Hubers, **Zoetermeer;** W. Muijlwijk, **Leiden;** J. v. Veart, **Vlaardingen;** W. Homan, **Zeijen;** B. Goethart, **Bussum;** H. Jansen, **Medemblik;** J. v. d. Vegte, **De Meern.**

De oplossing van prijsvraag nr. 1 luidt: **PUZZEL.**

* OOM DONALDS BRIEVENBUS *

INE DE BRUIN, NIEUWEKKEEK A. D. IJSSEL. Bedankt voor je leuke tekening, Ine. En natuurlijk wil ik namens jou Matje Potse, die in Beatrixoord in Appelscha ligt, de hartelijke groeten doen. Ook van harte beterschap van oom Donald, Matje.

MARIJKE NIJS, HENGELO. Toen ik Knabbel en Babbel vertelde, dat jij hen het leukst vond, krulden hun neusjes van plezier! En ze zeiden tegelijk: „Dan moet Marijke wel het leukste meisje zijn!" Wat vind je daarvan? Leuk zeker?

LILY VAN NOORTWIJK, EILTHOVEN. Je hebt het zeker erg druk, Lily, in de derde klas. Ja, ieder jaar wordt moeilijker natuurlijk. Maar het zal wel goed gaan met jou. Krijg ik nog eens een langere brief van je, als je tijd hebt?

HARRIE VAN BERGEN, HELLUM. Wat lijkt me dat heerlijk, zeg, op zo'n grote trector rijden! Maar nu het winter is, zal er wel niet zo veel te doen zijn op het land hè?

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes. Schrijf gerust zoveel je meer wilt aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, of aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Schrijf in de linkerbovenhoek van de enveloppe: OOM DONALDS BRIEVENBUS, en op de achterkant duidelijk je naam en adres.

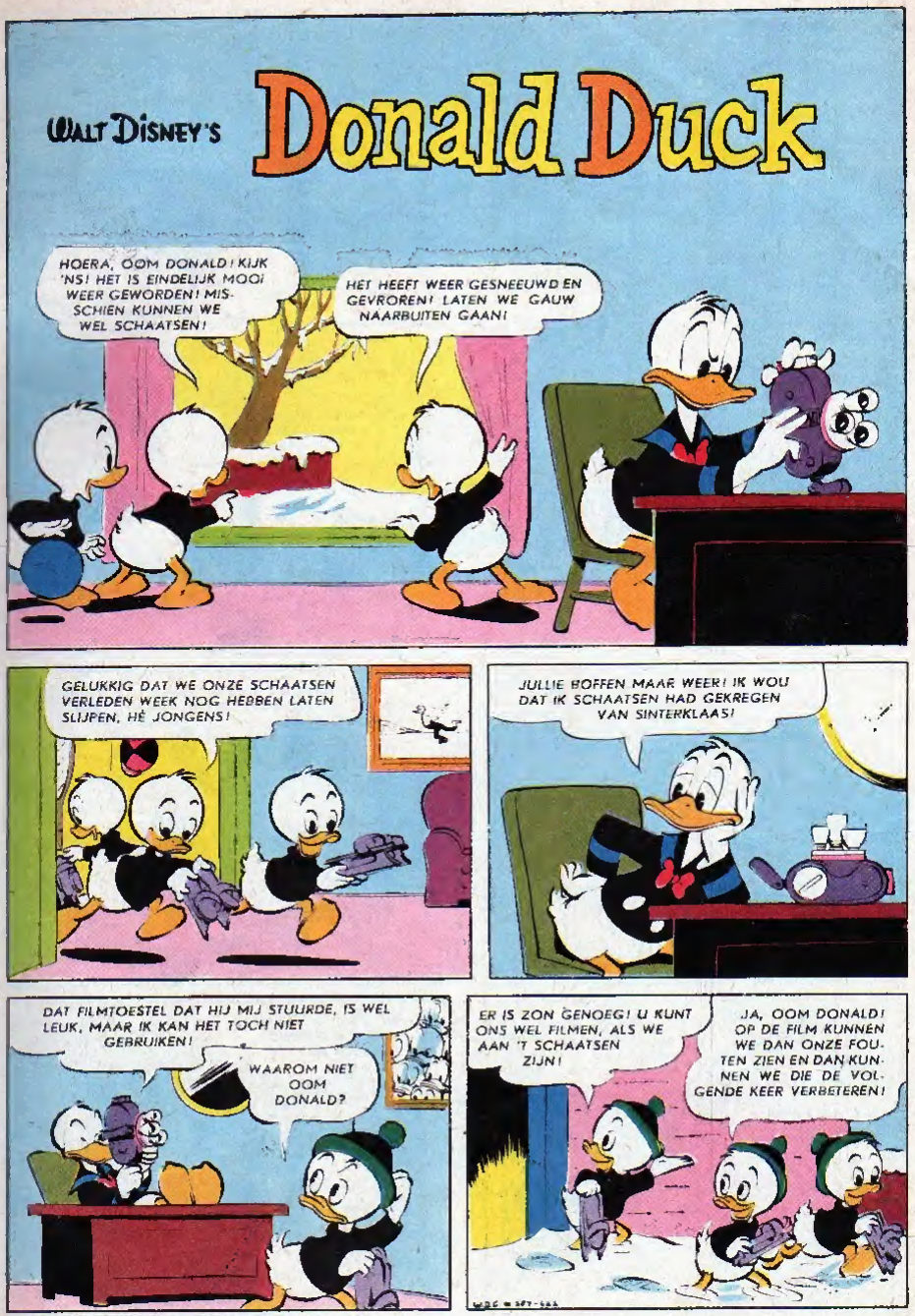
WALT DISNEY'S
Donald Duck
HOERA, OOM DONALD! KIJK 'NS! HET IS EINDELIJK MOOI WEER GEWORDEN! MISSCHIEN KUNNEN WE WEL SCHAATSEN!
HET HEEFT WEER GESNEEUWD EN GEVROREN! LATEN WE GAUW NAARBUITEN GAAN!
GELUKKIG DAT WE ONZE SCHAATSEN VERLEDEN WEEK NOG HEBBEN LATEN SLIJPEN, HÉ JONGENS!
JULLIE BOFFEN MAAR WEER! IK WOU DAT IK SCHAATSEN HAD GEKREGEN VAN SINTERKLAAS!
DAT FILMTOESTEL DAT HIJ MIJ STUURDE, IS WEL LEUK, MAAR IK KAN HET TOCH NIET GEBRUIKEN!
WAAROM NIET OOM DONALD?
ER IS ZON GENOEG! U KUNT ONS WEL FILMEN, ALS WE AAN 'T SCHAATSEN ZIJN!
JA, OOM DONALD! OP DE FILM KUNNEN WE DAN ONZE FOUTEN ZIEN EN DAN KUNNEN WE DIE DE VOLGENDE KEER VERBETEREN!

ZE HEBBEN MISSCHIEN GELIJK! NU KAN IK METEEN LEREN, HOE IK MET HET TOESTEL MOET OMGAAN . . . DAT IS GEMAKKELIJK VOOR LATER, ALS IK NOG EENS WIL FILMEN!
EVEN LATER BIJ DE MODDER-VIJVER...
ZET U ONS OP DE FILM TERWIJL WE DRAAIEN, OOM DONALD?
EN HOE VINDT U DEZE SPRONG? GOED HÉ?
RRRRR
EN NU GAAN WE ÀCHTEN DRAAIEN! KOM MEE!
OOM DONALD, BENT U ONS EIGENLIJK AAN 'T FILMEN?
RRRR
SJONGE! EN IK DACHT NOG WEL, DAT HET 'S WINTERS NIET DE MOEITE WAARD WAS OM TE GAAN FILMEN!
HÉ, OOM DONALD! KIJK NU EENS NAAR ONS! WE GAAN POOTJE-OVER DOEN!
RRR
STRAKS, HOOR! IK ZIE NU IETS DAT IK VEEL LIEVER FILM!
HA! FILMEN IS TOCH FIJN WERK! EN IK LEER HET AL AARDIG OOK, GELOOF IK!

BAH! OOM DONALD MAAKT ZIJN HELE FILM OP, MAAR JE HOEFT HEUS NIET TE DENKEN DAT WIJ ER OP STAAN!

KIJK UIT! H-HET IJS IS HIER NIET STEV...

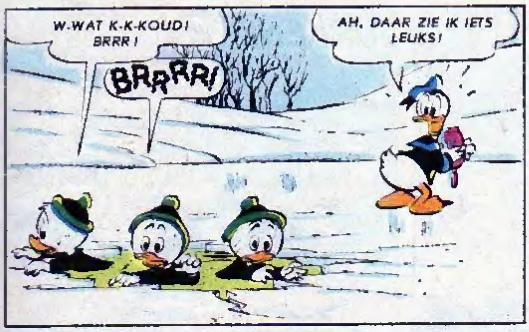
W-WAT K-K-KOUD! BRRR!
BRRRR!
AH, DAAR ZIE IK IETS LEUKS!

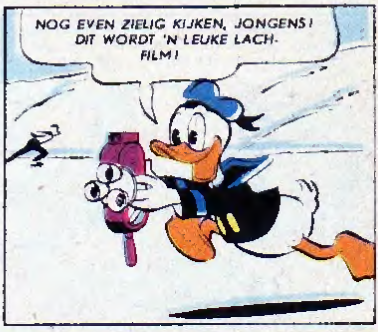
NOG EVEN ZIELIG KIJKEN, JONGENS! DIT WORDT 'N LEUKE LACH-FILM!

POEH! DAT NOEMT-IE LEUK!
KLEINE VOETJES OP SCHEVE SCHAATSEN! ZO MOET DEZE FILM HETEN! WAT ZAL ER STRAKS GELACHEN WORDEN!
RRRRR

TOEN WE GRAAG GEFILMD WILDEN WORDEN, WAREN WE NIET GOED GENOEG, MAAR NU WE ER ZO RAAR BIJ LOPEN, WIL OOM DONALD ONS OPEENS WEL FILMEN! IK BEGRIJP 'T NIET!
RRRRR

DAAR IS HET HUIS VAN MEVROUW OOIEVAAR, BIJ WIE DE NICHTJES VAN TANTE KATRIEN LOGEREN! ZULLEN WE ER NAARTOE GAAN?
IK HOOP, DAT WE ER DROGE KLEREN KUNNEN KRIJGEN, WANT ANDERS BE, VRIEZEN WE NOG! BRRR!

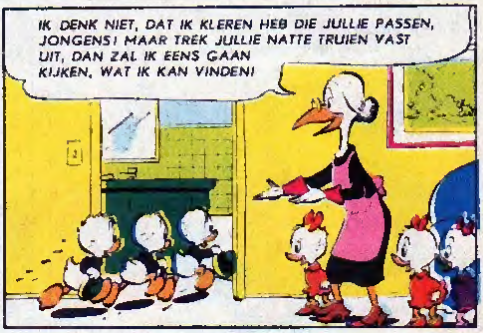
IK DENK NIET, DAT IK KLEREN HEB DIE JULLIE PASSEN, JONGENS! MAAR TREK JULLIE NATTE TRUIEN VAST UIT, DAN ZAL IK EENS GAAN KIJKEN, WAT IK KAN VINDEN!

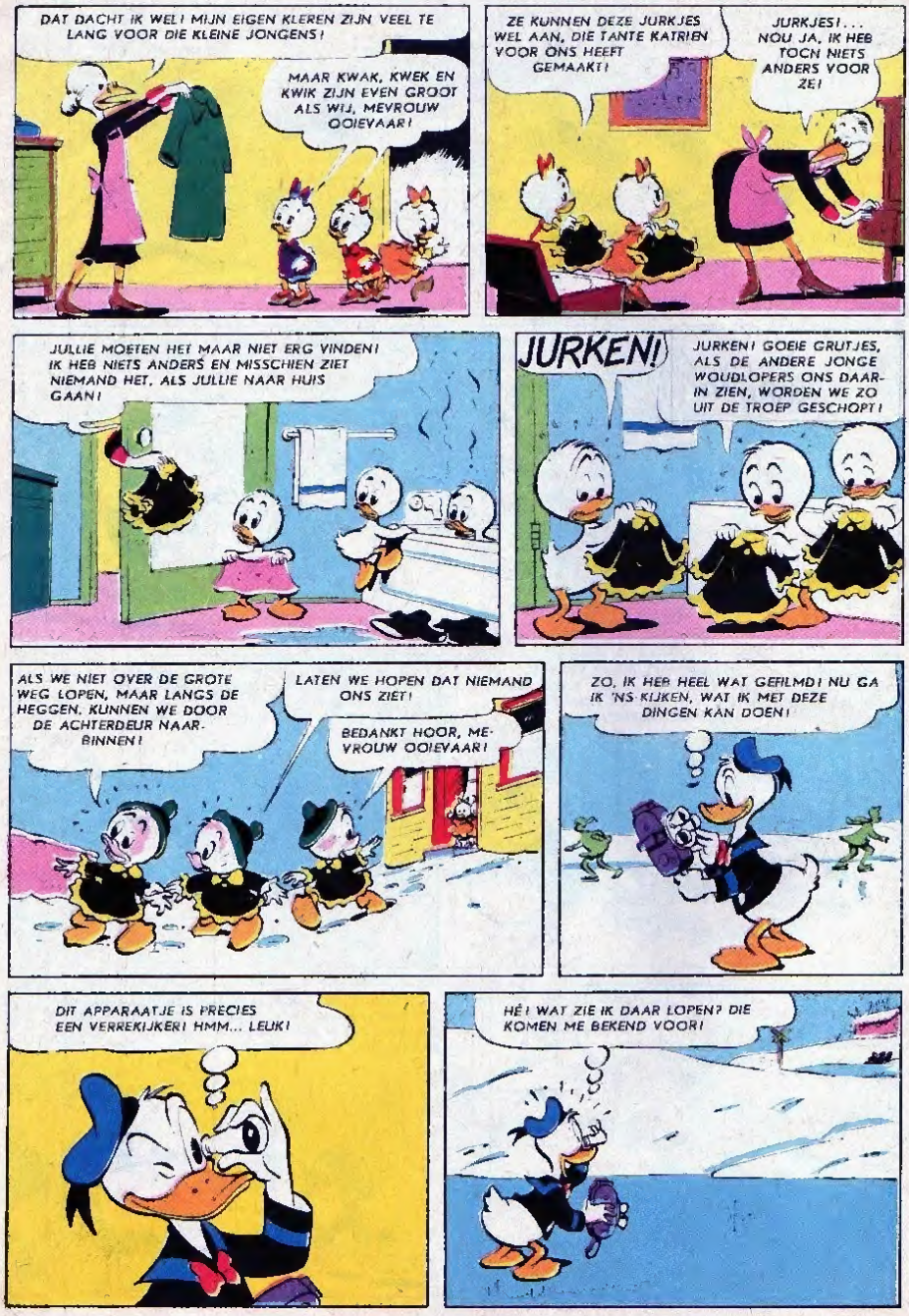
DAT DACHT IK WEL! MIJN EIGEN KLEREN ZIJN VEEL TE LANG VOOR DIE KLEINE JONGENS!
MAAR KWAK, KWEK EN KWIK ZIJN EVEN GROOT ALS WIJ, MEVROUW OOIEVAAR!
ZE KUNNEN DEZE JURKJES WEL AAN, DIE TANTE KATRIEN VOOR ONS HEEFT GEMAAKT!
JURKJES!... NOU JA, IK HEB TOCH NIETS ANDERS VOOR ZE!
JULLIE MOETEN HET MAAR NIET ERG VINDEN! IK HEB NIETS ANDERS EN MISSCHIEN ZIET NIEMAND HET, ALS JULLIE NAAR HUIS GAAN!
JURKEN!
JURKEN! GOEIE GRUTJES, ALS DE ANDERE JONGE WOUDLOPERS ONS DAAR-IN ZIEN, WORDEN WE ZO UIT DE TROEP GESCHOPT!
ALS WE NIET OVER DE GROTE WEG LOPEN, MAAR LANGS DE HEGGEN, KUNNEN WE DOOR DE ACHTERDEUR NAAR-BINNEN!
LATEN WE HOPEN DAT NIEMAND ONS ZIET!
BEDANKT HOOR, ME-VROUW OOIEVAAR!
ZO, IK HEB HEEL WAT GEFILMD! NU GA IK 'NS KIJKEN, WAT IK MET DEZE DINGEN KAN DOEN!
DIT APPARAATJE IS PRECIES EEN VERREKIJKER! HMM... LEUK!
HÉ! WAT ZIE IK DAAR LOPEN? DIE KOMEN ME BEKEND VOOR!

KWAK, KWEK EN KWIK IN MEISJESKLEREN!
SJONGE! ALS IK NU EEN FILM VAN ZE MAAK, KAN IK VOORTAAN ALLES VAN ZE GEDAAN KRIJGEN!
IK MOET EERST ZORGEN, DAT IK ZE EEN EINDJE VOORUIT BEN!
ZOU HET LUKKEN, DENK JE?
DEZE SPOORLIJN LIGT GOED VERBORGEN! NIEMAND ZIET ONS ZO!
HÉ! KIJK 'NS! WAT IS DAT DAAR TUSSEN DE RAILS?
HET LIJKT WEL EEN SNEEUWPOP DIE NIET AFGEMAAKT IS!
ZOIETS KAN LEVENSGEVAARLIJK ZIJN! HET MOET UIT DE WEG!
WACHT 'NS! WAT IS DAT VOOR EEN GELUID?
RRRRR
HET IS OOM DONALD MET ZIJN FILMTOESTEL!
RRRRR
DAT IS VRESELIJK ONSPORTIEF, OOM DONALD!
ZO KUNNEN WE ONS NIET TEGEN U VERDEDIGEN!

JAMMER! DAT WAS EIGENLIJK EEN BEETJE TE KORT! IK MOET ZORGEN, DAT IK DIE BLOZENDE JONGETJES NOG EEN KEER TE PAKKEN KRIJG!
NU OOM DONALD HET WEET, ZULLEN WE DIT TOT HET EIND VAN ONZE DAGEN MOETEN AANHOREN... WE MOETEN ECHT ANDERE KLEREN ZOEKEN!
AL ZIJN NET MAAR EEN PAAR AARDAPPELZAKKEN!
DAARGINDS BIJ DAT HUIS ZIE IK EEN WASLIJN. JONGENS! KOM MEE NAAR BENEDEN!
MISSCHIEN WILLEN ZE ONS DAAR WEL EEN PAAR OUDE LAPPEN LENEN... NET IS ONZE ENIGE KANS!
DE JONGENS HEBBEN DE WASLIJN ONTDEKT EN IK BEN TE LAAT OM ZE VOOR TE ZIJN!
KIJK UIT, DUCK, ANDERS RAAK IK JE!
DAT HAD IK NODIG! BEDANKT VOOR HET ZETJE, NOOR!
BOEM!
WE ZULLEN EERST DE LAPPEN OM ONS HEEN WIKKELEN, DAN GAAN WE NAAR HET HUIS OM HET UIT TE LEGGEN!
IEDEREEN ÉÉN LAP, DAN ZIJN WE ZO UIT DE NARIGHEID!
RAAR

RADELOZE JONGENS GRIJPEN NAAR LOMPEN! IK ZIE DE ONDERTITEL AL OP HET FILMDOEK STAAN!
ALWEER OOM DONALD!
RRRRR
O NEE! NU IS HET AFGELOPEN MET DIE FILMERIJ, HOOR!
KOM MEE! WE VERDWIJNEN!
ZO! DAAR IS IEMAND BEZIG APESTREKEN MET MIJN WASGOED UIT TE HALEN!
IK ZAL JE LEREN, AAP VAN EEN JONGEN! ALSJEBLIEFT – EN NOG – ÉÉN!
WEP!
BOMP!
KLETS!
EN NOG ÉÉN!
WOMP!
ZOEF!

TWONK!
SPLETS!
JOE!! DAT WATER IS IJSKOUD! IK BEVRIES!
WE ZULLEN ER WEL VOOR ZORGEN, DAT UW FILMTOESTEL NIET NAT WORDT!
„IJSBAD TEGEN WIL EN DANK!" DAT ZAL EEN GEWELDIG LEUKE FILM WORDEN, DENK IK!
RRRRR
IK VIND ER NIETS AAN!
MEVROUW, GEEF ME ALSJEBLIEFT GAUW WAT DROGE KLEREN! IK B-B-BEVRIES!
NATUURLIJK! KOM BINNEN, APEJONGEN! IK HEB HEEL SPECIALE KLEREN VOOR JE, DIE JE PRECIES ZULLEN PASSEN!
IK HEB NOG EEN APEFAK VAN MIJN NEEF! DAT DROEG HIJ, TOEN HIJ ALS AAP OPTRAD IN EEN BEROEMD CIRCUS!
NEE!

MIJN NEEF DROEG OOK EEN MASKER BIJ HET PAK, MAAR IK VIND DAT JIJ ZONDER DAT DING AL GENOEG OP EEN AAP LIJKT!
MAAR IK KAN ZO TOCH NIET NAAR BUITEN GAAN MEVROUW! DAN LOOP IK VOOR SPOT!
DAT IS PRECIES DE BEDOELING! EN NU GA JE ER UIT! VORT!
NEE, JONGENS! ALSJEBLIEFT!
RRRR
DAT KUNNEN JULLIE ME NIET AANDOEN! GEEF HIER!
GEFF HIER DAT DING, ZEG IK JE!
EEN OGENBLIKJE GEDULD, OOM DONALD!
IK ZAL DIE APESTAART NOG EVEN FILMEN! ZO! KLAAR!
IK HEB GEZORGD, DAT DIE MOOIE WAGGELGANG ER OP STAAT!
MAG IK DAN NOG EVEN DIE BOZE APE OGEN VERFILMEN?

FRRRR
OEI! DE FILM IS OP!
NU MAG U HET TOESTEL HEBBEN, OOM DONALD! DE HELE FILM IS NU OPGEDRAAID!
EN ZO
ZO, DE ENORME LACHFILM VAN OOM DONALD LIGT NU UITGE SPREID EN VERKNIPT OP DE VLOER!
EEN HELEBOEL GRAPPIGE GEBEURTE NISSEN WOR DEN KLEINE SLINGERS, OM- DAT DE FILMSTER ZIJN ROL NIET WILDE SPELEN!
RRRRR
WACHT EENS! IK GELOOF, DAT OOM DONALD NOG STEEDS NIETS LIEVER DOET DAN FILMEN!
TOCH NIET!
IK HEB ONTDEKT, DAT IK DAT LASTIGE TOESTEL VEEL BETER VOOR IETS ANDERS KAN GEBRUIKEN DAN VOOR HET MAKEN VAN FILMS, JONGENS!
DOOR EEN RIEMPJE VAN DE MOTOR AAN DIT SPOELTJE VAST TE MAKEN
RRRRR
HEB IK DE ALLERBESTE EIERKLOPPER GEMAAKT, DIE JE JE VOOR KUNT STELLEN!
RRRRRRR

DITJES en DATJES van DONALD DUCK

HEB JE DIE AL?

Op 11 augustus 1962, ward in Rusisnd de Wostok 3, met aan boord Adrian Gregorewitsj Nikolajev, gelanceerd voor een ruimtevaart rond de aerda. Terwijl dit ruimteschip nog onderweg was, werd tot ieders verbazing, een tweede soortgelijk vaartuig (12 aug 1962) de Wostok 4, waarin Pavel Popovitsj zat, in ongeveer dezelfde baan om de aarda gebracht. Op een bepaald moment waren de ruimteschepen slechts tweehonderd kilometer van elkaar verwijderd. Aan boord van hat ane vaartuig was het andare duidelijk te zien. Op 15 augustus keerden de astronauten naar de aarde terug. De Wostok 3 had toan 64 keer om de aarde gecirkeid, de „4" 48 maal. Nikolajev legde in 94 uur 2 560 000 kilometer af, dat is driemaal van hier naar de maan en terug. Ter gelegenheid van deze dubbele ruimtevaart gaf Hongarije in het begin van september twee zegels uit,' waarvan er hier één is afgebeeld. De andere toont da portretten van de balde astronauten

elkaar naait, schuif je er een draad groene wol tussen, zodat deze mateen vastzit. Van een smal reepje vilt maak je een stevig rolletje, dat als takje dienst gaat doen en waaraan de wollen draad en de bladeren worden vastgehecht. Aan de achterkant van het takje bevestig je een veiligheidsspeldje, waarmee je de corsage op je mantel of jumper kunt vastzetten

Over sleden gesproken

Op een winterse dag, toen er voor het eerst sneeuw viel, begon de meester in de klas een praatje over sleden te maken.
„Wat voor soort sleden kennen jullie jongens?" vroeg hij.
Piet: „Arresleden, meester."
Karel: „Priksleden."
Meester: „En Frans, kun je ook een soort sleden opnoemen?"
Frans: „Jazeker, mijnheer, raadasleden!"

LEUKE CORSAGE

Voor het maken van deze corsage heb je maar weinig materiaal nodig. Een stukje rood vilt voor de hartjes en een stukje groen vilt voor de bladeren en het steeltje. Het hartje knip je viermaal en de stukjes naai je met een draad rode zijde twee aan twee tegen elkaar. Ook voor de blaadjes zet je steeds de stukjes twee aan twee tegen elkaar aan. Als je de hartjes tegen

ONS ZIEKENLIJSTJE

Pieuni Westphal is 10 jaar en zij zal nog een tijdje to het ziekenhuis moetan blijven. Wie stuurt haar eens een ansichtkaart of een briefje? Haar adres is: Zeebospitium, 's Gravenzandseweg 288, Hoek van Holland.
Marijke van Rookhuizen is 12 jaar. Zij moet nog een poosje liggen. Haar hobby is het sparen van filmsterrenfoto's en postzegels. Haar adres is: Sanatorium De Klokkenberg, ka. 40, Galderseweg 61, Breda.
Cabi Smit is 11 jaar an ze is al heel lang ziek. Zij spaart ansichtkaarten, filmsterrenfoto's, lucifersmerken, suikerzakjes, enz. Haar adres is: Zeehospitium Sonneveld, Oostkapella, Walcheren.
Bertja Zeggelaar is 5 jaer en hij moet nog een poosje rusten. Hij zou heel graag wat ansichtkaarten krijgen. Zijn adres is: Valkseweg 1, Lunteren.

Pipo en het oog van Ox

WAT ER GEBEURDE Na een lange rit in hun woonwagen zijn Pipo, Mammaloe en Petra terecht gekomen in het dal van Rhim Rhama Hoewel het een heel diep dal is, schijnt het zonlicht er toch de hele dag De bewoners van dit dal geloven niet dat het licht van de zon afkomstig is Ze beweren, dat er op de hoogste berg van de wereld een reus zit, wiens oog veel licht uitstraalt en die 's nachts dat oog sluit om te gaan slapen Tydens een voorstelling van Pipo echter floept het daglicht ineens uit De Rhim-Rhamanen sluiten Pipo en zyn familie op, om de reus weer gunstig te stemmen Als ze echter vier dagen in het duister gezeten hebben, komen ze radeloos naar Pipo toe

5. HET GEHEIM VAN DE GROTE BERG

ONZE kinderen verkouden zijn en grote mensen ook allen zeer bibberig," zegt de tamelijk wijze heer Mahoni „De groenteplantens op de velden beginnen te verpieteren en de bloemen niet meer geuren Blinkend land van Rhim Rhama zijn geworden een schaduwrijk, waar slechts spinkoppen zich lekker voelen Dat uw schuld zijn, heer witvel-clown gij hebhen Reus Ox laten schrikken met uw enge kunsten! Gij zorgen, dat alles weer in orde komen, dan wij u laten vrij!" Pipo is weer sprakeloos van verbazing over zoveel onzin-praat, maar Mammaloe komt naar voren en roept tegen het troepje tamelijk wijze mannen „U hoeft niet zulke nare woorden tegen mijn man Pipo te zeggen, hoor! U staat daar maar te kletsen als een troep kippen-zonder-kop over een reus met een dicht oog Ik heb nog nooit zoveel domme onzin gehoord! Het is natuurlijk zéér naar, dat het hier zo donker is, maar daar hebhen wij toevallig niks mee te maken!"
Ziezo, dat is goed gezegd het is lang geleden, dat de Rhim Rhamanen zulke flinke woorden te horen kregen! Het hele rijtje wijsneuzen wordt nog een heetje hieker en de oude meneer Mahoni trekt zo hard aan zijn sik dat zijn gezicht ervan uitrekt! Een windvlaag hlaast door het dal, de mannen rillen en kijken schichtig omhoog naar de zwarte omtrekken van de allerhoogste berg ter wereld die zo'n geweldig geheim op de top verbergt „Ik heb er met m'n denkhoofd al deze daagjes over nagedacht," zegt Pipo ineens „En ik geloof wel, dat er inderdaad iets bijzonders met die berg van jullie is! Het zonlicht moet door een of ander voorwerp weerkaatst geweest zijn en dat voorwerp is verdwenen Als ik jullie was, zou ik maar eens evén op dat topje gaan rondsnuffelen, dan komt alles weer goed!"
Sommige dappere Rhim-Rhamaanse mannen vallen plat op de grond bij deze roekeloze woorden van Pipo, maar de oude Mahoni blijft overeind en zegt „Gij spreken met brutale tong, witgezicht-clown! Zelfs wie moed hebben om naar reus Ox te gaan, zullen daar nooit komen Machtige berg Lamalaja kunnen niet beklommen worden, door niemand-niet! Zijn absoluut onmogelijk!"
Mammaloe schrikt nu een beetje, want ze ziet ineens, dat Pipo's ogen gaan glinsteren van opwinding Ze weet, dat het nooit verstandig is om tegen haar man te zeggen dat iets

Een wonderlijke geschiedenis door Wim Meuldijk, platen van Jan Wesseling

onmogelijk is, want dan wil hij het juist **wel** gaan doen, iemand als Pipo heeft net zo'n trek in avonturen als kinderen in room-ijs!
„Zozozozo!" zegt Pipo peinzend „Dus als ik het goed begrijp, meneertjes, dan heeft die hoogste berg eigenlijk een soort geheim! Sapperdeflap, wisten jullie dat ik het soort clown ben, dat dol is op geheimpjes oplossen?"
De Rhim-Rhamanen wisten dat niet maar ze vinden het wel een blijde mededeling Mammaloe probeert er nog tussen te komen, maar ze is te laat, Pipo begint van alles te vragen over die rare berg en de mannen roepen door elkaar heen de antwoorden. Het einde van al dat gepraat zal ik je maar meteen vertellen — als je het tenminste nog niet geraden hebt — Pipo belooft natuurlijk er op uit te trekken om het geheim van de berg Lamalaja op te lossen!
Zodra hij dat beloofd heeft, zetten de Rhim-Rhamanen de deur van de stal-gevangenis van de familie clown open, ze huigen eerbiedig en brengen de verbaasde familie naar het fijnste huis met het mooiste gouden dak van de hele buurt Iemand die zo moedig is om de berg Lamalaja te durven beklimmen, is een echte held, vinden ze, en echte helden moeten in het fijnste huis wonen dat er bestaat! „Leve de held!" klinkt het gejuich weldra door het dal „Leve Pipo de flinkerd! Morgen gaat hij naar de reus Ox toe! Niemand heeft dat ooit gedurfd! Hij wel! Hoera!" Natuurlijk zullen Mammaloe en Petra achter moeten blijven in het dal, terwijl Pipo de berg beklimt, maar het is een prettig idee dat ze zo goed verzorgd zullen worden! Die avond haalt Pipo een hele oude kist uit zijn woonwagen, Petra komt kijken, want ze wist wel, dat ze die kist hadden, maar ze heeft er nog nooit in mogen kijken! Nieuwsgierig ziet ze, hoe Pipo allerlei merkwaardige kledingstukken en andere voorwerpen uit de kist haalt „Die kist is nog van mijn overgrootvader!" vertelt Pipo „Die was klim-clown van zijn vak, hij kon tegen de rechtste muurtjes oplopen Het geheim zat hem in z'n speciale kleefflapschoenen, kijk dit zijn ze!" De schoenen zien er schimmelig uit, maar als Pipo ze aantrekt en tegen een muurtje oploopt, valt hij niet naar beneden „Juist het soort schoenen dat een clown nodig heeft voor het beklimmen van de hoogste wereld-berg," zegt Pipo „En hier is het ijsberen-pak waarmee mijn grootvader in het circus voor malle ijsbeer speelde, kijk, het past me nog best, alleen die ijsberenkop heb ik niet nodig! Maar ik neem hem wel mee, je kunt nooit weten! Zo, en dan zijn hier nog een handig klimtouw met handgreep en dit busje ja warempel dat is het wonderpoeder, waarmee je rotsen kunt laten smelten zo, dat moet ook in mijn rugzak! En dit zijn de gloei-kooltjes, dat zijn ook goocheldingen! Ze worden steeds heter als het buiten koud wordt Die kan ik goed gebruiken, want het zal daarboven wel knap vriezen!"
Mammaloe is de halve nacht hezig om broodjes te smeren en eitjes te bakken! Ze maakt ook dertig pannekoeken met suiker klaar, want die vindt Pipo zo lekker, vooral als ze een tijdje opgerold in een blikje hebhen gezeten! De volgende morgen wordt het natuurlijk nog niet licht, maar toch stapt Pipo uit zijn bed en om negen uur staat hij helemaal klaar met al zijn bagage en zijn ijsberen-pak aan op het grootste plein van Rhim-Rhama! De mensen juichen hem vol hewondering toe en Pipo neemt afscheid van Mammaloe en geeft haar zo'n schallende klapzoen, dat de echo drie keer door het dal heen en weer kaatst! De bewondering van de Rhim Rhamanen voor Pipo wordt nu

nog groter, al is er niet eentje, die gelooft dat ze die driste clown ooit nog terug zullen zien keren van die klimtocht naar de top van de Lamalaja! „Dag Mammaloe!" roept Pipo „Tot ziens!" Meteen draait hij zich om en begint weg te wandelen, het kronkelende bergpad op, dat naar de voet van de geheimzinnige berg leidt. Een uur lang wandelt hij door eenzame dennebossen in het schemerige licht. Dan boudt het pad meens op een steile bergwand blinkt grauw voor de clown op. Pipo kijkt omhoog en hij moet zijn hals bijna dubbel vouwen om de hoge top te kunnen zien. „Hallo, boogste berg!" roept Pipo. „Ik ben niet bang voor je, ik kom je beklimmen! Mijn naam is Pipo! Kom nou maar op!"

Volgende week:

ONVERWACHT KLIM-GEZELSCHAP!

WALT DISNEY'S

Knabbel en Babbel

HO! HO! HO! IEDEREEN IS BANG VOOR ME! HA! HA! HA! HO! HO! HO!
IK KRIJG GEWOON KIPPEVEL, ALS IK DAT LACHEN HOOR!
I.IK HEB OOK K-KIPPE VEL, MAAR DAT KOMT DOOR DE K-KOUDE S-NEEUW!
O, DOE NU NIET ALS OF JE ZO DAPPER BENT! IK BEN TE BANG OM NA JE TE LUISTEREN!
IK GEEF TOE, DAT HIJ GROOT WAS, MAAR EEN ECHTE PIRAAT HOEFT ZICH NIET ACHTER EEN ZEIL TE VERSTOPPEN!
HIJ IS VAST VER LEGEN!
DAT HIJ ZICH ZO VLUG UIT DE VOETEN HEEFT GEMAAKT, KAN IK OOK NIET HELDHAFTIG VINDEN!
NOU, IK WAS ZO VAN HEM GESCHROKKEN, DAT MIJN KNIEËN ER VAN KNIKTEN!
GRRR! DIE GEMENERIK IS WEGGEGAAN EN HEEFT HET ETEN UIT MIJN WALNOOTJE MEEGENOMEN!
PIRATEN PLUNDEREN ALTIJD ANDERMANS SCHEPEN!
HMM! VOEL EENS! ER IS HELEMAAL GEEN WIND MEER! WEET JE WAT DAT BETEKENT, BABBEL?
DE WIND IS ZEKER MOE!
'T BETEKENT, DAT DE PIRAAT NIET WEG KAN GAAN!

KOM MEE! WE GAAN WAPENS HALEN, ZODAT WE MET DIE ROVER KUNNEN AFREKENEN!
GOED, MAAR JIJ MOET EERST GAAN! IK VIND 'T VEEL TE GRIEZELIG, HOOR, ZO'N GEMENE SNEEUWPIRAAT!
HIER HEB IK MIJN ZWAARD!
WAAR ZIJN MIJN BOKSHANDSCHOENEN NOU OOK AL WEER HA, HIER!
LIEVE HELP! WAT EEN BOKSHANDSCHOENEN!
IK HEB ZE ZELF GEMAAKT, MAAR JE KUNT ER GOED MEE MEPPEN! EN JE KUNT ER OOK ETEN IN DOEN!
JO-HO! VOORUIT, SLEE! SCHIET OP!
WEL ALLE NOOTJES NOG AN TOE!
VOOR DE ACHTERKANT VAN DE ZEEROVER HOEVEN WE HEUS NIET BANG TE ZIJN!
O NEE? IK BIBBER ANDERS NOG STEEDS AAN ALLE KANTEN, HOOR!
WE KUNNEN DIE KLEINE BEDRIEGER WEL ZONDER ZWAARD AAN!
EN OOK ZONDER BOKSHANDSCHOENEN!
HELP!

EIGENLIJK HADDEN WE ONZE WAPENS BEST KUNNEN GEBRUIKEN!
JA! HET LIJKT WEL ALSOF DIE MUIS STENEN BOKS HANDSCHOENEN AAN HEEFT!
MAAR NU HEB BEN JULLIE ME ONDER EN DAT IS ERG!

IK HEB NIET EENS TIJD GEHAD OM DAT LEKKERS TE PROEVEN! NA MIJN EERSTE PIRATENTOCHT BEN IK ER AL BIJ!

IK WAS ZO DOM OM GEEN VOEDSELVOOR RAAD TE MAKEN VOOR DE WINTER! EN NU HEB IK ZO'N HONGER!

HUIL NOU MAAR NIET MEER! IK WEET WEL IETS WAARDOOR JE DE KOST KUNT VERDIENEN ZONDER DAT JE ANDEREN HOEFT TE BEROVEN!
MEEN JE DAT ECHT? HEUS?

JA, WE ZULLEN JE ETEN GEVEN, MAAR DENK NIET DAT HET ZO GEMAKKELIJK ZAL GAAN... JE ZULT ERVOOR MOETEN WERKEN!
TUURLIJK DOE IK DAT!

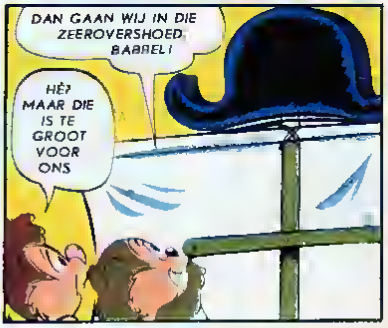
DAN GAAN WIJ IN DIE ZEEROVERSHOED BABBEL!
HÉ? MAAR DIE IS TE GROOT VOOR ONS

NIET ALS WIJ HEM ONDERSTEBOVEN DRAGEN HOOR!
VLUGGER GRAAG!

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT!

Sierlijk lampje voor de meisjeskamer

Het voetje voor dit lampje bouwen we, zoals we in de tekening zien, uit verscheidene elementen op. Deze elementen zagen we van oude stoel- of tafelpoten, van restjes ronde stok of zelfs van garenklosjes, houten kralen en wieltjes.

Het opbouwen van elementen heeft twee voordelen. Ten eerste kunnen we door keuze en rangschikking een geheel eigen vorm aan het voetje geven. Ten tweede kunnen we door elk deel een gat boren voor het elektriciteitssnoer, hetgeen bij een uit één deel bestaand pootje beslist moeilijkheden voor ons zou opleveren. De doorboorde elementen lijmen we met kunstharslijm (houtlijm) op elkaar.

Om de gaten zuiver recht onder elkaar te krijgen, schuiven we tijdens het lijmen een roetje of een stukje betonijzer door de elementen.

De onderzijde van het voetstuk zagen we uit een plankje mooi, gaaf hout. We kunnen deze onderzijde elke willekeurige vorm geven. De tekening geeft een ronde vorm, maar vierkant, driehoekig, ovaal enz. is dus evenzeer mogelijk. In het midden van 't plankje zagen of boren we een gat, waarvan de diameter overeenkomt met die van het onderste element. Dit lijmen we namelijk in dit gat vast. Door een gleuf, die we in de onderzijde van het plankje steken of snijden, leiden we straks het snoer. Inplaats hiervan kunnen we het plankje ook op drie kleine blokjes hout lijmen, waardoor er voor het snoer genoeg ruimte onder het plankje blijft.

Voor het kapje gebruiken we een oude draadvorm — zanzelfsprekend kunnen we er ook een laten maken — die we bekleden met wit of gekleurd perkament- of aquarelpapier. Een uitslag van deze bekleding maken we, door het draadvormpje, zonder het te rollen. Op de heenweg trekken we met potlood de boog, die de onderste draadring op het papier beschrijft. Terug doen we hetzelfde met de bovenste ring. Het begin en het einde van de bogen geven we precies aan. De zo verkregen vorm knippen we uit. De boven- en onderrand van de vorm voorzien we met behulp van een revolverponstang of een holpijpje met een hamer van gaatjes.

Eventueel brengen we op de papieren bekleding een versiering aan. Voor dit doel zijn de hierbij afgedrukte konijntjes bestemd. Elke andere voorstelling echter is ook bruikbaar. Met raffia of plastieband bevestigen we tenslotte het papier om de draadvorm. Het begin en het einde van de kap plakken we tegen elkaar.

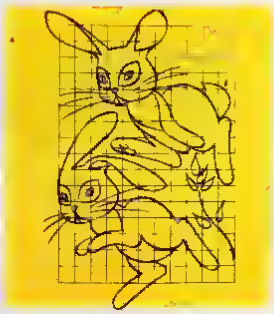

HOEVER KOM JIJ?

Het is altijd verrassend om te zien dat er zoveel woordjes gemaakt kunnen worden met gebruikmaking van twee of meer letters van een gegeven stamwoord. Dit laatste behoeft echter niet lang te zijn. Op de afbeelding zie je „spatbord", op de lange papierstrook eronder werden woorden geschreven die ervan te maken zijn. Het is een flinke lijst geworden, en dit voorbeeld kan je goed van pas komen, wanneer je spelleider bent op 'n feestje. Geef elke deelnemer een strook papier en schrijf het woord met duidelijke blokletters op een karton.

Het spel begint op het moment dat je het karton naar de spelers draait. Binnen een door jou bepaalde tijd moeten ze zoveel mogelijk woorden onder elkaar opschrijven. Dit mogen geen eigennamen, aardrijkskundige namen, werkwoorden of stammen hiervan zijn. Is de tijd om, dan leest elke speler op z'n beurt de woorden op die hij heeft gevonden.

Het aantal woorden van elke speler wordt door de spelleider genoteerd; woorden die ook op het strookje van één of meer mededingers staan, tellen uiteraard niet mee. Onnodig te zeggen dat alle woorden in gangbaar Nederlands moeten voorkomen.

WALT DISNEY'S
Pluto
KIJK! HET SNEEUWT! HET SNEEUWT!
JIPPIE!
ALS ER NU MAAR 'N HELEBOEL VALT, DAN KUNNEN WE FIJN 'N SNEEUWPOP MAKEN!
HA, PUK EN MAX! IK GA EEN SNEEUW POP MAKEN, EEN HÉÉL GROTE! EN JULLIE?
JA, WIJ OOK, MAAR DIE VAN ONS WORDT VAST VEEL MOOIER! WACHT MAAR
WEET JE WAT? LATEN WE KIJKEN WIE DE MOOISTE POP KAN MAKEN, JANTJE!
HÉ JA, DAT IS LEUK!
ZUCHT!
SNEEUW! JA, NATUURLIJK VINDEN ZE DAT FIJN, DENKT PLUTO
ZIJ HOEVEN DAN OOK NIET BANG TE ZIJN DAT IEMAND HUN SPOREN MAKKELIJK KAN VOLGEN IN DAT GOEDJE, EN HUN KLUIVEN AFPIKT... IEMAND DIE NERO HEET!
JA, VOOR PLUTO BRENGT VERSE SNEEUW... NARIG HEID!
ALS JE NOG EVEN WACHT, KRIJG JE EEN HEERLIJK SOEPBEEN VAN ME PLUTO!
WOEF!

EEN KLUIF? SJONGE, ALS ER NU MAAR GEEN SNEEUW LAG!
BEN JE NIET BLIJ, PLUTO? ALS JE GEEN HONGER HEBT, KUN JE HEM TOCH ALTIJD OP EEN VEILIG PLEKJE VOOR LATER BEWA REN!
EEN VEILIG PLEKJE? JA, ZEKER ALS ER ZULKE DUIDELIJKE SPOREN ZIJN DIE DE WEG WIJZEN!
MAAR IN IEDER GEVAL WEET JE NU DAT JE JE MOET VOORBEREIDEN
DE WINTER HEEFT KENNELIJK GEEN SLECHTE IN VLOED OP DE EETLUST VAN NERO! ALS JE NU JE KLUIF HAD GEHAD, ZOU HET ER NIET BEST HEBBEN UITGEZIEN, PLUTO!
GR-R-R-R!
MAAR ALS PLUTO MAAKT DAT HIJ WEGKOMT, KRIJGT HIJ EEN IDEE!
SPOREN DIE ACHTERUIT LOPEN! HM! OP ZO N MANIER ZOU JE NERO OM DE TUIN KUNNEN LEI DEN, HÉ PLUTO?
AL GAUW KRIJGT HIJ DE KANS ZIJN PLANNETJE IN WERKING TE STELLEN.
WOEF!
GOEIE GRUTJES! WAT ZOU ER MET PLUTO ZIJN? HIJ LOOPT ACHTER UIT MET Z N KLUIF!
HA, HA! DAT KOMT OMDAT HIJ ER ZO BLIJ MEE IS, KLAARTJE! HIJ WEET NIET MEER OF HIJ KOMT OF GAAT!
LAAT ZE MAAR LACHEN, HOOR PLUTO!
JE ZULT ZIEN DAT JIJ HET LAATSTE LACHT ALS NERO JE NU TENMINSTE NIET ZIET! NATUURLIJK ZIJN ER WEL EEN PAAR

MOEILIJKHEDEN!

DEJOEI! EN NERO OOK! JA, PLUTO, NU ZUL JE TOCH EVEN
SLIK!

JE KLUIF MOETEN VERSTOPPEN EN DOEN WAT JE ALTIJD DOET ALS JE NERO TEGEN KOMT

ALLEEN OM DE VIJAND IN DE WAR TE BRENGEN!
?
WEF WEF WEF

PAS ALS PLUTO ER VAN OVERTUIGD IS DAT NERO VAST SLAAPT, DURFT HIJ EINDELIJK TERUG TE GAAN NAAR
ZZZZ!
NERO

ZIJN KLUIF!
WAW!

LIEVE HELP, PLUTO, WAT IS HIER GEBEURD? NEE, JE HOEFT NIET EENS TE SNUFFELEN, JE LEKKERE KLUIF IS WEG!
SNUF?
SNUF?
EN ZO'N SPOOR KAN ALLEEN MAAR BETEKENEN DAT HIJ IN IEMANDS SNEEUWBAL IS GEKOMEN EN WEGGEROLD!

SJA, PLUTO... HOE KUN JE DAT NU UITLEGGEN?

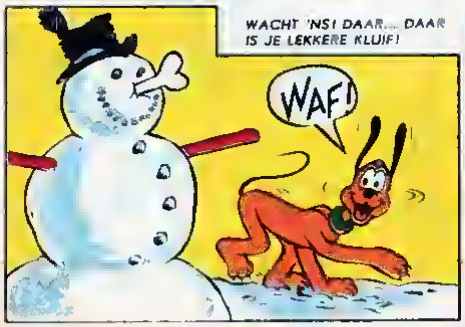

JA, WAT KUN JE OOK ANDERS VERWACHTEN, ALS JE DE NEUS VAN EEN SNEEUWPOP AF MOET HALEN, JANTJE?

OEF!

DA'S NIET EERLIJK! MIJN SNEEUWPOP WAS DE MOOISTE— HET IS JULLIE SCHULD, WANT HET IS JULLIE HOND!

HÉ, DIE KLUIF HEEFT PLUTO VAN KLAAR TJE GEKREGEN!

MAAR—

HET IS DUS HELE-MAAL JOUW SCHULD, JANTJE!

PLUTO WILDE ALLEEN MAAR GRAAG ZIJN EIGENDOM TERUG HEBBEN!

WAF! WAF!

HIHI HIJ HEEFT AL ZOVEEL NARIGHEDEN MET NERO EN DAN GA JIJ OOK NOG Z'N KLUI VEN STELEN! SCHAAM JE, JANTJE!

EH

OEI! KIJK UIT, PLUTO! IK ZIE NERO OM DE HOEK KOMEN!

ZEG, IK HEB EEN IDEE VOOR SNEEUWPOP PEN DIE PLUTO HEEL FIJN ZAL VINDEN!

EN EINDELIJK

SMEK!

SMAK!

HOE VIND JE ONS MEESTERWERK, NERO?

HET HEET PLUTO EN Z'N VRIENDEN!

OF— DE SNEEUW-POPPEN-KLUIF WACHT!

Vlucht door het oerwoud

Op het vliegveld Zanderij in Suriname verdwijnt een pakje diamanten en kort daarna vliegt een onbekende man weg met een toestel waarin Pennie Bremen en Jawai zitten. Het vliegtuig verongelukt in het oerwoud en tijdens hun tocht naar de bewoonde wereld vertelt mister Jack de piloot, hun dat hij politiecommissaris is. Na een paar dagen komen ze terecht in het kamp van drie rubbertappers. Mister Jack gaeft voor, de vader van Pennie en Jawai te zijn...

DE volgende morgen merkte Jawai al spoedig dat er iets met mister Jack aan de hand was. Hij was geweldig uit zijn humeur en onder het uiten van verwensingen haalde hij de plaats overhoop waar hij geslapen had.
„Iets verloren?" vraagde Jawai te vragen.
„Verloren, verloren?" siste de man woedend, „zeg maar gerust gestolen!"

Geen van de rubbertappers was in de buurt. Alleen Present was in 't kamp achtergebleven. Zijn twee makkers Joro en Mentor waren weer 't oerwoud ingetrokken, op zoek naar balatabomen. Present was op de rivieroever bezig, de twee korjalen van de rubbertappers hoog op de oever te trekken. Blijkbaar wilden ze voorkomen dat de onverwachte bezoekers er met een van hun boten vandoor zouden gaan.
„Die ellendige balatakerels hebben me vannacht bestolen!" bromde mister Jack buiten zichzelf van nijd.
„Wat bent u dan kwijt?" vroeg Jawai, „misschien dan kan ik meezoeken."
„Niets... eh... mijn geld hebben ze gestolen," schreeuwde mister Jack verontwaardigd. „Je kunt tegenwoordig niemand meer vertrouwen! Je kunt zelfs in 't bos niet eens rustig meer slapen, zonder dat je beroofd wordt!"
„Uw geld..... maar dat had u toch in een zakje om uw hals?" herinnerde Jawai zich.
„Juist ja... en dat zakje is nu weg. Ze hebben in mijn slaap het touwtje doorgesneden, de dieven."
„Had u veel geld bij u?" informeerde Jawai belangstellend.
„Het gaat er niet om of het veel of weinig is," brieste mister Jack, „ik moet en zal dat zakje terug hebben."
„Maar u hebt toch helemaal niets aan geld in 't oerwoud," meende Jawai. „Wees blij dat ze niet uw revolver of geweer hebben genomen."
Mister Jack antwoordde niet, maar bleef naarstig de boel overhoop gooien om zijn verdwenen bezit terug te vinden. Intussen was Present komen toelopen. Geïnteresseerd stond hij enige tijd naar mister Jack te kijken en zei toen: „Eh... commissaris, zoekt u iets?" Geschrokken keek deze op. „Ik? Zoeken?" Even scheen hij te aarzelen. „Ja, ik..... eh... ben iets kwijt..." mompelde hij, „ik zal 't wel weer vinden."
„Wat?" wilde de rubbertapper weten. Mister Jack keek hem even verward aan. Hield deze man zich van den domme? Maar hij haalde tenslotte zijn schouders op. „Niets bijzonders."
Mister Jack zou er heel wat voor over hebben gehad om te weten wat deze man precies wist. Hadden ze al eerder via de radio over het verdwenen vliegtuig met de kinderen aan boord gehoord? Dan wisten ze ook dat hij commissaris Douglas niet was, maar... hadden ze het radionieuws

gisteravond wel gehoord? Toen de nieuwslezer over een diamantroof en een verdwenen vliegtuig sprak, had geen van hen een opmerking gemaakt. Misschien was het hun ontgaan?

„Commissaris, wat bent u van plan te doen?" informaerde de achtergebleven Present. „U kunt niet bij ons blijven. We hebben niet eens voldoende eten voor onszelf en wij blijven hier nog zeker twee maanden, dan is het balataseizoen over."

Mister Jack schudde 't hoofd. „Ik weet 't op het ogenblik nog niet," antwoordde hij. „We zullen wel zien. ... éérst moet ik terug hebben wat ik ... eh ... verloren ben."

„Maar wat bent u dan toch kwijt, commissaris?" drong Present aan.

„Mijn geld," luidde het korte antwoord. „Ik had het in een zakje om mijn hals en vanmorgen was 't verdwenen." Uit de gedragingen van Present meende mister Jack op te kunnen maken dat deze eenvoudige, arme man inderdaad nergens van afwist. Hij scheen werkelijk te geloven dat hun bezoeker commissaris Douglas met zijn beide kinderen was.

„Waar kunt u het verloren hebben?" vroeg de man aarzelend. „Het kan nooit ver weg zijn. Zoekt u nog eens goed!"

„Ik geloof eigenlijk niet dat ik het verloren ben ... ik denk eerder dat ik bestolen ben. Door één van jullie!" zei mister Jack plotseling, de man strak aankijkend. Hij voelde dat hij deze kleine man kon overbluffen.

„Bestolen ..." mompelde de man geschrokken. „Hoe bedoelt u? Door wie?"

„Dat zullen jullie niet weten! Maar dat zal wel uitgezocht worden ... vanavond nog!" zei mister Jack kort.

„Maar ik weet zeker dat geen van ons iets zou wegnemen dat ..."

„En jijzelf?" onderbrak mister Jack hem ruw. „Waarom ben jij niet met je vrienden naar 't bos?" Joro en Mentor haddan hem opgedragen, de boten hoog op de kant te trekken en er op toe te zien dat de blanke meneer an de kinderen niet een van hun boten zouden nemen, maar dat vertelde Present wijselijk niet. „Eh ... ik voel me niet zo goed vandaag," zei hij.

„Ik denk dat er hier nog wel meer zijn, die zich niet zo goed voelen," dreigde mister Jack. Hij wist maar al te goed, hoe bijgelovig vele creolen nog waren en in 't oerwoud speelde het aloude bijgeloof nog een grote rol. In stenen, bepaalde bomen, onder bruggen, ja zelfs in mieren- en wespennesten, huisden boze geesten.

„Wat gaat u dan doen, commissaris?" vroeg Present wat benauwd.

„Ik zal de hulp van een bosgeest moeten inroepen," luidde het antwoord.

De gehele dag sprak Present verder geen woord. Hij was erg onder de indruk van de woorden van de commissaris en met kloppend hart zag hij de avond tegemoet. Zouden Joro of Mentor het geld van de bakkra hebben weggenomen? Beiden waren al meerdere malen in aanraking geweest met de politie en Mentor had zelfs al enige weken gevangenisstraf gebad wegens diefstal in de radiozaak, waar hij als monteur gewerkt had. Ze zouden toch niet de commissaris van politie zelf hebben bestolen?

In de middag ging Jawai jagen. Hij had van mister Jack het jachtgeweer te leen gekregen, want deze wilde liever geen moeilijkheden met de rubbertappers over voeding. Als ze zelf voor vlees zorgden, zouden de mannen niet zo'n haast hebben hen kwijt te raken en dan had hij meer tijd om zijn plan uit te voeren ... een plan waarvan zowel Jawai als Penne het slachtoffer moesten worden, maar daar viel

nu eenmaal niets aan te doen. Als de kinderen iets overkwam, zou hem dit zwaar worden aangerekend, maar tegen die tijd hoopte hij veilig en wel in het zuiden de Braziliaanse grens over te zijn.

Met het jachtgeweer onder zijn arm liep Jawal door het broeiheete bos. Het leek wel of de schoten van de rubbertappers alle wild verjaagd hadden, want behalve het schorre gekrijs van papegaaien die in een nabije boom waren neergestreken, was er geen levend wezen te bespeuren. Wel zag hij hier en daar aangevreten vruchtjes op de grond liggen, wat er op wees dat zich hier koni-koni's ophielden, een welkome jachtbuit voor ledere jager. Hij bleef staan, plukte van een plant een pijlvormig blad en rolde dat tot een soort trompetje. Van zijn vader had hij vroeger geleerd, hoe hij daarmee precies het geluid van de koni-koni kon nabootsen.

Het geluid lokte de dieren uit hun schuilplaatsen, maar ditmaal scheen hij geen geluk te hebben. Wel vertoonden zich enkele kleine marmoset-aapjes in een hoge boom, nieuwsgierig als ze altijd zijn, maar bij het gezicht van Jawal verdwenen ze met engstige gilletjes naar 'n veilige hoogte.

Voorzichtig ging hij verder. Weer bleef hij staan en nogmaals probeerde hij met zijn zoet gefluit een koni-koni te verleiden, want ze moesten zich toch hier in de omgeving ophouden, maar... hoorde hij daar iets achter zich? Snel draaide hij zich om en... keek recht in de felle groene ogen van een grote gevlekte jaguar, die op enkele meters afstand met de machtige voorpoten op een omgevallen boomstam stond... gereed voor de sprong naar de vermeende koni-koni. Verschrikt door de plotselinge beweging van Jawal, sprong het dier met enkele machtige sprongen opzij weg en verdween geruisloos in het dichte gebladerte. In plaats van een koni-koni had Jawal een jaguar naar zich toegelokt!

Met een zucht van verlichting begaf hij zich op de terugweg en hij slaagde erin, vlak bij het kamp op de modderige rivierbank een flinke kaaiman neer te leggen, zodat hij toch niet met lege handen in het kamp terugkeerde.

Tegen de avond keerden ook Joro en Mentor uit het bos terug. Beiden droegen enkele kalebassen gevuld met balatemelk. Ze hadden blijkbaar een goede dag gehad.

Toen allen die avond bij het schijnsel van de walmende olielamp in het kampje zaten, merkte mister Jack ineens op: „Mannen, de afgelopen nacht is een van jullie zo onverstandig geweest om mij te bestelen. Ik hoef natuurlijk niet te vertellen, hoe dom het is, een commissaris van politie te bestelen." De lamp wierp grote spookachtige schaduwen tegen het bladerdak, terwijl buiten plotseling de wind toenam. Brutaal keek Mentor mister Jack aan, maar hij hield zijn mond, terwijl zowel Joro als Present in het rokende vuurtje staarden. „Wat is er gestolen, commissaris?" vroeg Joro zonder op te zien.

„De dader weet dat maar al te goed," antwoordde mister Jack kortaf. „We hebben een dief in ons midden, maar zijn naam zal niet lang onbekend blijven... De dader moet toch weten dat een commissaris van politie in verbinding staat met verschillende bakroes, en jullie kennen toch de macht van de bosgeesten?" Even keek mister Jack de kring rond. Jawal en Pennie spraken geen woord en vooral Pennie keek de vlieger met grote angstige ogen aan. Het werd haar wat al te griezelig.

Uit het oerwoud om hen heen drongen weer de bekende nachtelijke bosgeluiden tot hen door en de opkomende wind deed een palmblad met veel gerucht naar beneden vallen. Allen, behalve mister Jack, keken een ogenblik verschrikt op.

„Ik wil de dader eerst zelf de kans geven naar voren te komen. Doet hij dat niet, dan vrees ik dat het er slecht voor hem uitziet..." Even zweeg hij, maar geen van de rubbertappers sprak. Alleen Mentor bleef mister Jack strak aankijken. Enkele malen leek het alsof de man iets wilde zeggen, maar dan bedacht hij zich weer.

„Joro!" sprak mister Jack op strenge toon. „Weet jij iets van die diefstal af?" De man scheen even naar zijn antwoord te moeten zoeken, maar zei toen resoluut: „Helemaal niets, commissaris. Ik weet niet eens wat er gestolen is."

„Present?" keerde mister Jack zich nu tot de kleinste van de drie balatamannen, die aandachtig met een stokje in 't vuur zat te poken.

„Ik heb u vanmorgen al gezegd dat ik er niets van weet," antwoordde hij snel en zonder opkijken. „Ik ben geen dief!"

„Mentor?" en mister Jack keek de derde man strak in het gezicht. „Heb jij iets te zeggen vóórdat ik de hulp inroep van de bakroes?"

Maar Mentor antwoordde niet en keek mister Jack een ogenblik spottend aan. Plotseling viel Present uit: „Toe, vooruit mannen, als één van jullie weer tot diefstal vervallen is, dan heb je nu nog de kans het weer goed te maken. Jullie weten hoe in het oerwoud de bakroes te keer kunnen gaan!"

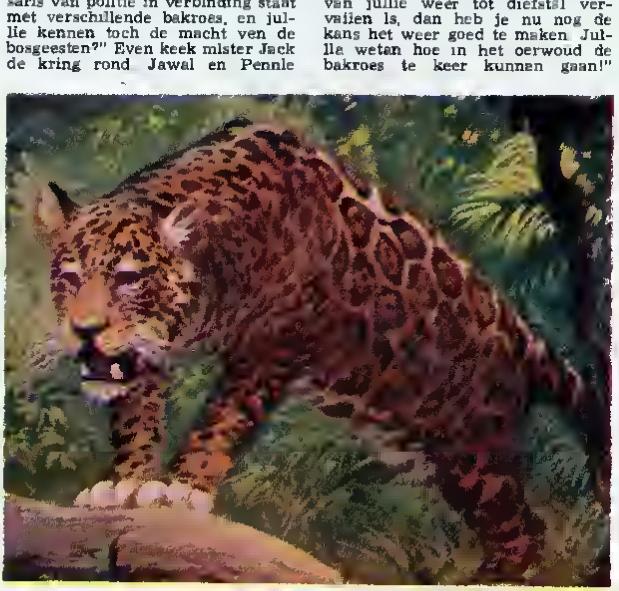

„Juist ja" onderbrak mister Jack hem onmiddellijk. „Ik wist al lang dat jullie geen onbekenden voor de politie waren. Enfin, als jullie van niets weten, blijft er voor mij maar één ding over. Ik moet de bakroes te hulp roepen. Jullie hebben zeker wel het schuim op dat mierennest hier vlak bij het kamp gezien? Dat is het schuim van de bakroe die daarin huist. Deze bakroe zal de schuldige straffen zoals dat behoort, en zoals alleen de bakroe dat kan!" Mister Jack beduidde de kinderen, hem naar buiten te volgen en met z'n drieën verdwenen ze in de duisternis. In de verte klonk een gerommel, ten teken dat er onweer op komst was en even later zette een bliksemflits het kampje in een fel licht. Verschrikt keken de drie teppers op... Op enige afstand bleven mister Jack, Jawal en Pennie staan, onzichtbaar voor de mannen in het kamp. Wat daarbinnen gezegd werd, konden ze niet verstaan, maar het was wel duidelijk dat ze de hoogste ruzie hadden...

Waar moet dat op uitdraaien? Mister Jack bmedt een plan uit, dat weinig goeds inhoudt voor Pennie en Jawal, en de drie rubbertappers zijn het oneens... Volgende week weten jullie meer!

TOM POES en de IJSDAME

HEER BOMMEL EN TOM POES GAAN MET DE IJSDAME MEE NAAR HET BARRE KOULAND, OM HAAR TEGEN EEN MONSTER TE HELPEN.

HEERLIJK, WEER IN KOULAND TERUG TE ZIJN. NA DE VERSTIKKENDE WARMTE VAN LAUWLAND DOET DEZE FRISSE LUCHT WELDADIG AAN.

NAARMATE DE SLEE NOORDELIJKER KWAM, VOELDE DE DAME ZICH STEEDS BETER.

MAAR HEER BOMMEL EN TOM POES VOELDEN 'T ANDERS AAN.

ALS DEZE TOCHT NOG LANGER DUURT, ZAL IK VERKOUDEN WORDEN. IK VERLANG NAAR DE BESCHUTTING VAN EEN WONING EN EEN WARM MAAL.

NOU... BRRRR! IK OOK!

MAAR TOEN ZE DE WONING VAN DE DAME ZAGEN, BEGONNEN HEER BOMMEL EN TOM POES ER AAN TE TWIJFELEN, OF ZIJ DAAR WEL VEEL WARMTE EN BESCHUTTING ZOUDEN VINDEN. HET WAS EEN IJSPALEIS, DAT NL FONKELDE IN HET NOORDERLICHT.

BRRRR! EEN KASTEEL VAN IJS!

JA, ALLES WORDT HIER VAN IJS GEBOUWD. KOULANDERS HOUDEN VAN GROTE, FRISSE ZALEN.

IJSBRECHT, LAAT DADELIJK EEN MAAL OPDIENEN IN DE FLONKERZAAL. DE HELD VAN LAUWLAND IS ONZE GAST.
JAWEL, HOOGHEID.
HOORDE JE DAT, TOM POES? MEN NOEMT MIJ „DE HELD VAN LAUWLAND". DAT IS TOCH WEL HART-VERWARMEND!
HM. IK HOOP, DAT HET MAAL STRAKS OOK VERWARMEND ZAL ZIJN.
MAAR ERG VERWARMEND WAS DE MAALTIJD NIET. ALLES KWAM REGELRECHT UIT DE IJSKAST, ZOALS: KOUDE VLEESSCHOTELS, FRAMBOZEN-SNEEUWBALLEN, IJSTAART, VRIESVRUCHTEN EN IJSTHEE . . .
NADAT HEER BOMMEL KLAPPERTANDEND ENKELE FRAMBOZEN-SNEEUWBALLEN HAD GEPROEFD, SCHOOF HIJ RILLEND Z'N BORD WEG.
IK... BRRRR... HEB GEEN BRRRR... EETLUST... EH... EETLUST VANDAAG.
TOCH IS HET VAN BELANG, DAT U ZICH GOED VOEDT, OPDAT U GESTERKT DE STRIJD TEGEN HET MONSTER KUNT BEGINNEN.
O JA... DAT MONSTER ... BRRR!
ER GING EEN NIEUWE RILLING DOOR DE ONGELUKKIGE HEER OLLIE.

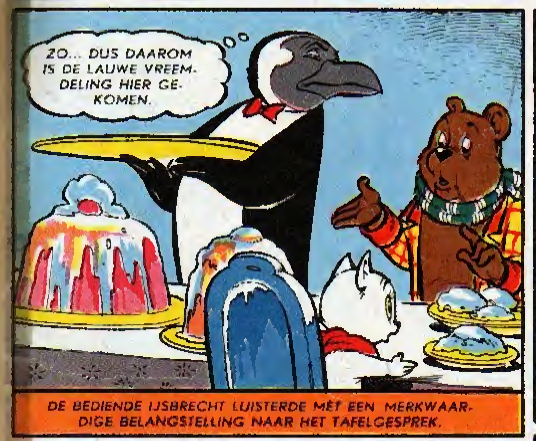

DE BEDIENDE IJSBRECHT LUISTERDE MÉT EEN MERKWAARDIGE BELANGSTELLING NAAR HET TAFELGESPREK.

©1963 / Marten Toonder / Donald Duck.
Alle rechten voorbehouden.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85. Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119,131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1963 Walt Disney Productions.